

Pojęcia stosowane w statystyce publicznej

Emerytura

Nazwa angielska: [Retirement pay](#)

Definicja:

Świadczenie pieniężne przysługujące ubezpieczonemu, który spełnia warunki uprawniające do emerytury z ubezpieczenia społecznego, tzn. 1) osiągnął wiek emerytalny - zróżnicowany w zależności od płci, zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, 2) ma odpowiedni okres składkowy i nieskładkowy. Wysokość emerytury dla osób, które urodziły się przed rokiem 1949 określona jest przez staż pracy i wysokość zarobków w wybranych okresach pracy. Dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., które przystąpiły do Otwartego Funduszu Emerytalnego lub, które nie są członkami OFE i nie spełniły warunków do emerytury na dotychczasowych zasadach wysokość emerytury jest uzależniona od wysokości kapitału zgromadzonego na indywidualnym koncie ubezpieczonego. Warunki nabywania prawa do świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych przez MON, MSW oraz MS oraz wysokości tych świadczeń uregulowane są odrębnie (ustawa z 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Źródło definicji:

- ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych
Miejsce publikacji: (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.)
- ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych
Miejsce publikacji: (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm.)
- ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników
Miejsce publikacji: (Dz. U. z 2019 r. poz. 299, z późn. zm.)

Dziedzina:

Wynagrodzenia, koszty pracy i świadczenia społeczne

Osoba odpowiedzialna merytorycznie:

Joanna Mikke

e-mail: J.Mikke@stat.gov.pl